

Tema de maig de 2014

L'Evangeli de Marc és una confessió de fe en Jesús, en el seu moment dirigida a una comunitat concreta, però que ara també ens vol mostrar que Jesús és el Fill de Déu, amb un llenguatge senzill, proper i alhora, profund.

Marc presenta Jesús com a Fill de Déu: ho diu ja en el primer verset de l'Evangeli i després es confirma en tres moments: en el Baptisme que rep de Joan; en la transfiguració dalt de la muntanya i clavat a la creu, quan el centurió el reconeix com a Fill de Déu.

GALILEA

Jesús, inspirant-se sempre en la seva experiència del Pare –*Tu ets el meu Fill, el meu estimat*– anuncia: *El Regne de Déu està venint. Convertiu-vos i creieu en la bona nova*. Això ho diu a la Galilea del seu temps, però “Galilea” també simbolitza la comunitat de Marc i a tots nosaltres a qui Jesús ressuscitat es dirigeix.

S'atansa a les nostres vides anunciant que la mort no té la darrera paraula i convidant a confiar –perquè no és evident–. Des de la seva confiança en el Pare –fins en l'adversitat i fins i tot a la creu– Jesús domina el mal –el “mar encrespat” (Mc 4, 35-41)–, l'home que no hi confia s'hi enfonsa. Jesús mostra com la fe dóna vida mentre que la por paralitza. També vol mostrar el Regne de Déu com un procés dinàmic del que tots nosaltres en formem part i els secrets del qual es revelen a aquells qui el segueixen. Jesús guareix de malalties físiques, psíquiques i espirituals. Comunica fe davant l'adversitat, la malaltia, la mort. Destrava, desbloqueja, perdona pecats i consola. Jesús allibera de l'esclavatge de la llei i de l'esclavatge del poder.

En crida uns quants a qui anomena apòstols, perquè estiguin amb ell i per enviar-los a anunciar també ells la bona nova i a guarir.

Però tot i així, a Jesús se li oposen:

En primer lloc, els fariseus i els partidaris d'Herodes (Mc 3, 1-6)

Després, la seva família (Mc 3, 21)

EVANGELI SEGONS SANT MARC

Qui és Jesús?: El secret messiànic

Els Mestres de la llei que havien baixat de Jerusalem deien: *Està posseït per Beelzebul* (Mc 3, 22)

La gent del poble (Mc 5, 17) i del seu propi poble, Natzalet (Mc 6, 3)

Els seus mateixos deixebles, quan anuncia la seva passió, mort i resurrecció (Mc 8, 31-32)

CESAREA I PUJADA A JERUSALEM

Pere el reconeix com el Messies que els jueus esperaven, anunciat en l'Antic Testament, però Jesús no vol que això es digui encara fins que no s'entengui què vol dir “**ser el Messies**” i ho comença a explicar clarament als deixebles: el Messies patirà, serà rebutjat, el mataran i ressuscitarà. A Pere, Jaume i Joan els farà escoltar la veu del Pare: *Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo* (Mc 9, 7), però ara no entenen què vol dir això de “**ressuscitar d'entre els morts**”.

Jesús explica als deixebles com el Messies s'ha de fer el darrer i el servidor de tots fins a donar la vida, acollint tothom, i especialment els petits (Mc 9, 33-37). Qui aculli aquests, l'estarà acollint a Ell i al Pare. Posa els infants com a model d'acolliment del Regne de Déu, i els explica la importància de renunciar a les riqueses.

Jesús els anava al davant i ells n'estaven molt sorpresos: els qui el seguien tenien por (Mc 10, 32)

Marc ens transmet d'una forma molt acurada el missatge que és difícil ser deixeble quan s'ha

d'entendre que cal servir i no ser servit, que **el primer és l'esclau de tots, que el qui perd la vida donant-la, la salva per sempre**. (Mc 8, 35)

JERUSALEM

Jerusalem representa el centre del poder religiós, el lloc on culminen els fets més transcendents i crucials de la vida de Jesús. Jesús entra a Jerusalem humilment muntat dalt d'un pollí, aclamat per la gent, Jesús va al temple i mostra la seva indignació i autoritat als qui l'observen, alhora és qüestionat pels Sacerdots.

A Getsemaní, Marc mostra un Jesús que pateix, que «sent a l'ànima una tristor de mort» (Mc 14, 34-36), abatut i amb por, un home verdader com qualsevol, que accepta la voluntat de Déu: **la salvació dels homes mitjançant la seva pròpia mort**.

Finalment, davant el Sanedrí Jesús es revela com el Messies (Mc 14, 61-62) quan ja no hi ha cap dubte de què significa ser el Messies. Mentrestant, Pere –que havia estat el primer en anomenar-lo així– el nega fins a tres vegades.

Marc, en la descripció del camí cap a la creu, ens mostra un home-Déu impotent, vençut pels qui alhora salva i dóna la vida.

Jesús clavat a la creu es revela com a plenament humà clamant: «Déu meu, Déu meu, perquè m'has abandonat?» (Mc, 15,34)

Preguntes

1. Marc ens explica com Jesús lluita contra tots els elements i qüestiona el sistema. El seu capteniment davant la incredulitat generalitzada, no va ser l'ús de l'autoritat o la imposició o el dogmatisme. Com el definiríeu? Quins trets de Jesús us atrauen?
2. Què pensem quan Jesús diu: «el primer ha de ser l'esclau de tots i cal servir i no ser servit», com ens interpel·la?
3. La vida de Jesús culmina en el gest del darrer Sopar i en un gest tant radical com és acceptar la mort per nosaltres. Estem copsant el seu significat?
4. Jesús dalt de la creu crida al Pare, se sent abandonat. Quan les coses no ens van bé pensem que Déu no és amb nosaltres?